
Od Redakcji

Palestra 5/9(45), 3

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

W nrze 15 (137) z dnia 23 lipca 1961 r. „Prawa i Życia” ukazał się wywiad z Wiceministrem Sprawiedliwości Kazimierzem Zawadzkim na temat aktualnych problemów adwokatury. Ze względu na doniosłość poruszonych przez Wiceministra Zawadzkiego zagadnień wywiad ten, za zgodą Redakcji „Prawa i Życia”, przedrukowujemy w całości.

KAZIMIERZ ZAWADZKI

Aktualne problemy adwokatury

(Wywiad udzielony Redakcji „Prawa i Życia”)

Pytanie: *Panie Ministrze, jakie — zdaniem resortu — problemy wymagają w pierwszym rzędzie rozstrzygnięcia, aby adwokatura mogła w pełni wykonywać swe funkcje współczynnika wymiaru sprawiedliwości.*

Odpowiedź: Nie tylko w adwokaturze, ale w każdym zawodzie o ostatecznych wynikach pracy decydują trzy elementy: 1) ludzie; 2) formy organizacyjne pracy; 3) styl i metody pracy.

Na to, aby adwokatura mogła w pełni wykonywać funkcje współczynnika wymiaru sprawiedliwości, trzeba systematycznie i wytrwale usuwać wszelkie braki, jakie występują jeszcze ciągle w zakresie tych trzech zasadniczych elementów, decydujących o wynikach pracy adwokatury.

W odniesieniu do form pracy, to prawie wszyscy adwokaci zdecydowali, że lepiej jest pracować w zespołach, a tylko niektóre jednostki prowadzą prywatne kancelarie.

Ale to jeszcze nie wszystko. Wprawdzie są i obecnie dobrze pracujące zespoły, ale sama zasada, że w zespole każdy pracuje wyłącznie na swój rachunek, nie sprzyja pracy zespołowej, wzajemnej pomocy i kontroli, a wewnątrz wielu zespołów toczy się ostra walka konkurencyjna.